Р Е Ш Е Н И Е
№ 3357

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 2 състав,** в публично заседание на 08.05.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **1731** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 257, ал. 1, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искане на А. А. Л., гражданин на А., с адрес [населено място],[жк], [улица] и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез БХК срещу неоснователно бездействие на председателя на Държавната Агенция за Бежанците (Д.).

В жалбата се сочи, че чужденецът е влязъл в страната, за да търси международна закрила, поради което компетентните държавни органи са длъжни във визираните от закона срокове да разгледат молбата му за предоставяне на убежище, като преди това го регистрират, съгласно изискванията на ЗУБ. Това задължение произтича от нормата на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, като на чужденеца следва да бъде открито и лично досие. Наведени са доводи, че визираната разпоредба не съдържа срок за регистрация, но задълженията на административния орган произтичат от чл. 58, ал. 6 от ЗУБ, според който молителят, не по-късно от 15 дни от подаването на молбата, трябва да бъде упътен на език, който разбира, относно реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва и за неговите права и задължения. Друга норма, задължаваща компетентният административен орган да се произнесе, е разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от АПК, според който административният акт се издава до 14 дни от датата на започване на производството. Този срок може да бъде удължен до един месец, когато е необходимо да се съберат доказателства за съществени обстоятелства или да се даде възможност на други граждани и организации да се защитят.

Претендира съда да постанови решение, с което да признае бездействието на Д., респ. Агенцията да бъде осъдена да извърши регистрация по реда на чл.61, ал.2 ЗУБ, да го настани в свое териториално поделение и да му издаде регистрационна карта съобразно чл.29 ЗУБ.
Ответникът по жалбата председател на Държавна агенция за бежанците (Д.) не взема становище.
Административен Съд С. – град, I отделение, 2-ри състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на представителя на ответника юрк. К. и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:
Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.
С молба вх. №МД-3115/03.10.2013 г. (подадена чрез Дирекция „Миграция“ – СДВНЧ – С.) до Държавната агенция за бежанците А. А. Л., гражданин на А., е поискал предоставяне на закрила. По преписката няма данни и ответникът не оспорва, че не е образувано производство по предоставяне на статут и чужденецът не е регистриран.
Административен Съд С. – град, I отделение, 2-ри състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:
По допустимостта на жалбата: по силата на чл. 257 от АПК, бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове. В тази връзка съдът намира, че е сезиран от надлежна страна, имаща интерес от извършването на фактически действия от надлежен административен орган, които същият е длъжен да извърши по закон. Неизвършването на такива действия засяга правата и законни интереси на заявителя, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.
Разгледана по същество, жалбата е основателна.
Нормата на чл. 257 от АПК регламентира защитата срещу бездействието на административния орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт.
В разглеждания казус молбата за закрила на чужденеца е постъпила в административния орган, препратена от Дирекция „Миграция“. Съгласно чл. 58, ал.6 от ЗУБ молителят не по-късно от 15 дни от подаването на молбата трябва да бъде упътен на език, който разбира, относно реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. Това се отнася и до действията по регистриране на чужденеца съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ. Нормата на чл. 58, ал. 6 е специална по отношение общите правила за провеждане на административното производство, поради което срокът за оспорване по чл. 256 АПК, който е по-кратък от този предвиден в специалния закон е неприложим. Съгласно чл.6, пар.1 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила когато дадено лице подава молба за международна закрила до орган, който съгласно националното право е компетентен да регистрира подобни молби, регистрацията се извършва не по- късно от 3 работни дни след подаването на молбата. Вярно е, че срокът за транспониране на Директива 2013/32/ЕС е 21.07.2015г.,

но всяка държава-членка съобразно принципа за лоялно сътрудничество по чл.4, пар.3 от Договора за Европейския съюз следва да вземе всички общи или специални мерки, необходими за гарантиране на изпълнението на задълженията, произтичащи от Договорите или от актовете на институциите на Съюза и да съдейства на Съюза при изпълнението на неговите задачи и се въздържат от всякакви мерки, които биха могли да застрашат постигането на целите на Съюза. От гледна точка на приложението на националното законодателство, то същото следва да се тълкува именно с оглед постигане целите на Съюза, като правото на убежище е намерило израз в декларираната воля в чл.78 от ДФЕС за създаване на обща политика в областта на убежището. Законодателен израз на съюзно ниво на тази обща политика е регистрирането на молбите за закрила в кратък срок (чл.6, пар.1 от Директива 2013/32/ЕС).

От друга страна, за извършване на регистрацията по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ не е необходима нарочна молба от страна на чужденеца. Това са действия, дължими по силата на закона. Предмет на молбата, подадена от чужденеца е предоставянето на закрила по реда на ЗУБ. С подадената молба не се открива производство по регистрация на чужденеца, тъй като задължението за такава регистрация произтича пряко от закона – чл. 61, ал. 2 от ЗУБ и едва след извършването ѝ се образува административно производство по молбата за закрила. Съгласно цитираната норма чужденецът, подал молба за предоставяне на статут, се регистрира в Държавната агенция за бежанците и му се открива лично дело. Нормата на чл. 63, ал. 2 от ЗУБ предвижда, че при регистрацията Държавната агенция за бежанците снема данни за имената, гражданството, датата и мястото на раждане, пола, семейното положение и родствените връзки, документите за самоличност и други документи на чужденците. Така дължимите действия са фактически и произтичат пряко от закона, поради което неизпълнението им попада в приложеното поле на чл. 257, ал. 1 от АПК.

Съгласно цитираната норма бездействието на административния орган, по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт, може да се оспори безсрочно, като се прилагат съответно разпоредбите за оспорване на индивидуалните административни актове.

Съгласно чл. 2, ал. 3 от ЗУБ председателят на Държавната агенция за бежанците предоставя статут на бежанец и хуманитарен статут по силата на Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и Протокола за статута на бежанците от 1967 г., на международните актове по защита на правата на човека и на този закон.

Законът за убежището и бежанците не предвижда възможност за този административен орган да не регистрира чужденец, по подадена молба за статут. Във всички случаи, когато се търси закрила чрез предоставяне на бежански и/или хуманитарен статут, председателят на Д. е длъжен да извърши регистрацията на чужденеца, подал молба за предоставяне на статут и да открие лично дело съгласно чл. 61, ал.2 от ЗУБ като снеме данните по чл. 63, ал.2 от ЗУБ. Цитираните норми установяват конкретни задължения за административния орган, с точно формулирано предписание за действие. До приключване на устните състезания по настоящото дело не са представени доказателства, удостоверяващи наличие на извършена регистрация на чужденеца по реда на чл. 61, ал. 2 от ЗУБ или за предприемане на действия по реализиране на процедура за регистрация.

Задължението да се извърши регистрацията по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ не е обвързано и от предварително определяне на държавата – членка, компетентна да разгледа молбата за

особена закрила, съгласно Регламент 343/2003 на Съвета. По силата на чл. 67а, ал. 2, т.1 от ЗУБ производството по раздел Iа от ЗУБ за определяне на компетентната държава – членка се образува с регистрирането на чужденеца, подал молба за статут.
Предвид на гореизложеното, съдът намира, че бездействието на административен орган при Д. да извърши определените от закона фактически действия по регистрация на чужденеца съгласно чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, като снеме данните по чл. 63, ал.2 от ЗУБ е неоснователно и в противоречие с правото на закрила, гарантирано от нормите на националния закон, правото на Европейския съюз и от международните договори в областта на бежанското право, по които Република Б. е страна. Поради това ответникът следва да бъде осъден да извърши предписаните от закона действия по регистрация на искателя - чужденец, подал молба за закрила по реда на ЗУБ като му се определи срок за изпълнението на това задължение съгласно чл. 257, ал. 2 от АПК.
Настоящият съдебен състав намира, че при липсата на изричен отказ за образуване на административно производство по ЗУБ, единственото процесуално средство за защита на чуждестранния гражданин срещу бездействието на административния орган да извърши регистрация по чл. 61, ал. 2 от ЗУБ, по аргумент от чл. 197 от АПК, е по реда на чл. 257 от АПК.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 2-ри състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Председателя на Държавна агенция за бежанците в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение да регистрира и открие лично дело на чужденеца А. А. Л., гражданин на А., с адрес [населено място],[жк], [улица] и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез БХК по подадената от него молба вх. №МД-3115/03.10.2013 г. за предоставяне на статут по реда на Закона за убежището и бежанците.
Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република Б..

Административен Съдия: